R
F.S.

CÂNTECE LEGIONARE

B.A.R.P.R.
I
134.689
142468 m.sib
BLIOTECA
CADEMIEI *
OMÂNE

TIPĂRITE SUB INGRIJIREA
PĂR. I. ANCA.

EDIȚIA II.

2727-1936

TIPOGRAFIA „DOINA" BEIUȘ — 1936.

CÂNTECE LEGIONARE

BIBLIOTECA
ACADEMIEI
ROMÂNE

TIPĂRITE SUB INGRIJIREA
PĂR. I. ANCA.

EDIŢIA II.

TIPOGRAFIA „DOINA" BEIUŞ — 1936.

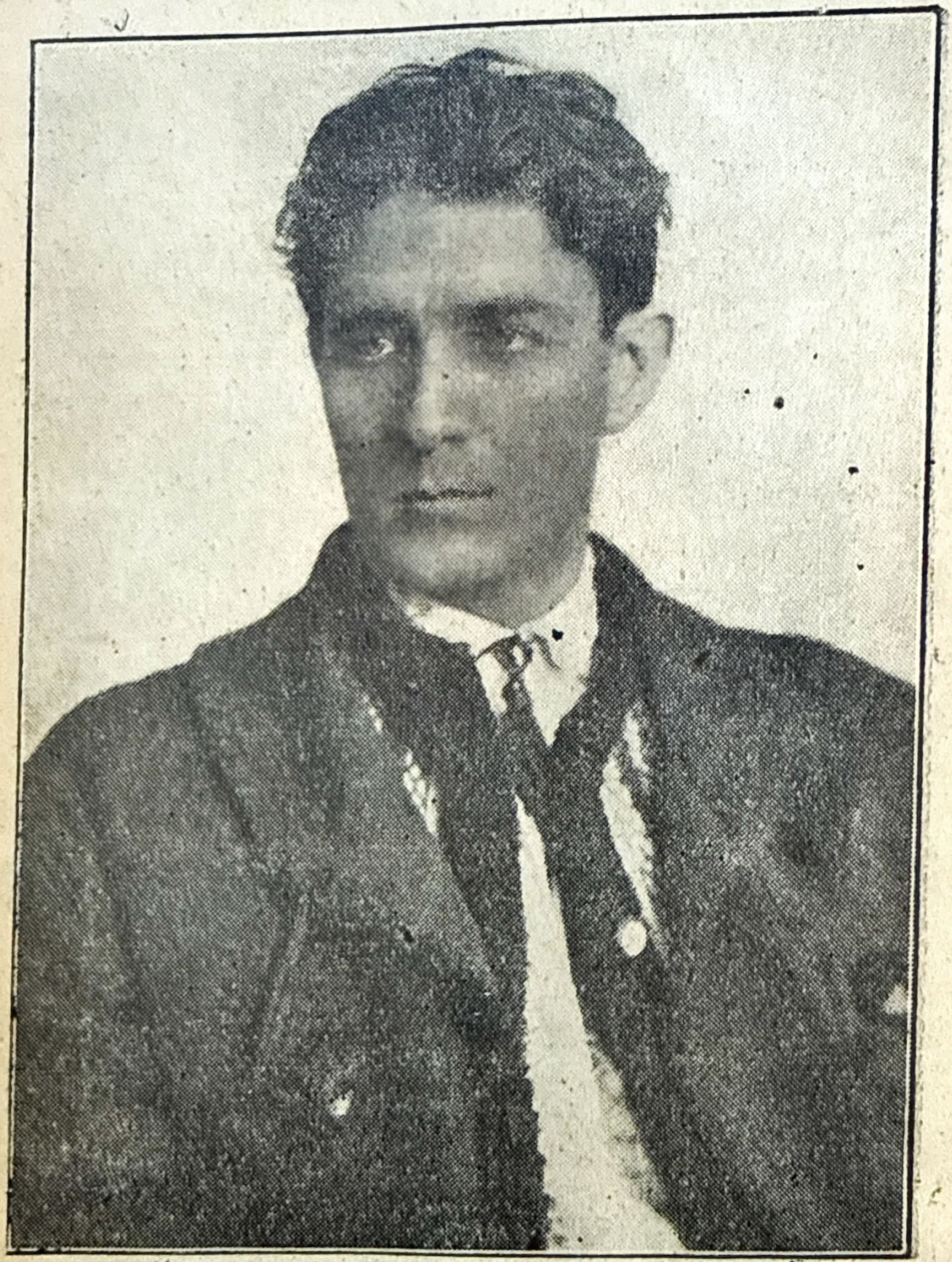

CĂPITANUL

A R

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

BIBLIOTECA
ACADEMIEI
ROMÂNE

Cântecul legionar

Popoarele cari au o istorie, au, cu necesitate, şi o artă.

Adâncimea de viaţă a unui neam se măsoară prin înălţimea inspiraţiei lui artistice.

Neamul nostru şi-a scris istoria cu sânge şi cântec. Marele artist fără de nume — poporul — şi-a cântat eroismul şi durerea, după cum şi-a cântat şi rarele momente de bucurie. Drama lui interioară şi vitregiile prin cari a trecut, le putem urmări în cântecul lui. Doina noastră, românească, nu este decât monumentul artistic al marilor noastre dureri istorice.

Astăzi, când, din adâncurile firii româneşti, se ridică o lume nouă, **lumea legionară**, *trebuia ca naşterea şi sbuciumul copilăriei ei să fie cântate.*

Gândurile şi simţirile ei mari şi generoase, sângele şi eroismul ei epopeic, viaţa ei corectă până la austeritate şi hotărîrea de a muri pentru neam trebuiau cântate, nu dintr'o nevoie închipuită, ci dintr'o necesitate organică, istorică.

Pentrucă, marea credinţă că eşti **părtaş** *la o operă istorică, îţi dă sentimentul* **veşniciei** *a ceeace tu săvârşeşti în timp; iar* **cântecul**, *mai mult ca orice, poate împărtăşi acest sentiment comun de măreţie şi nesfârşire a operei create prin sforţări şi jertfe colective.*

Imnul Legiunii „Arhanghelul Mihail“

de IUSTIN ILIEŞIU

I.

Sculaţi, Români, la luptă, bate ora
Din urmă pentru Neamul Românesc.
Poporul geme sfăşiat în lanţuri,
Călăi aprinşi de ură-l gâtuesc. } bis.

Răsună aspru cântec de alarmă,
Ne clocoteşte sângele în piept;
De-acum vom pune mâinile pe armă,
Sculaţi, Români, la luptă, fraţi Români! } bis.

II.

E timpul să pretindem azi dreptate
Pentru săraci, orfani şi-obijduiţi,
Căci veacuri lungi ne-au copleşit duşmanii
Şi ne-au sfruntat păgâni nelegiuiţi.

I-om îneca în râu adânc de sânge,
Asemeni şerpilor îi vom zdrobi!
Avem credinţă 'n cer şi vom învinge!
Sculaţi, Români, la luptă, fraţi Români!

III.

La luptă, fraţi creştini, ne cheamă Ţara
S'o curăţim de-atâtea lipitori,
Abuzul se întinde în palate,
Jidanii ne despoaie de comori.

Dar clătina-vom munți din temelie,
Cu pieptul nostru, râuri vom opri,
Sau ne vom scoate neamul din robie.
Sculați, Români, la luptă, frați Români!

IV.

Sculați, Români, la luptă, Țara plânge,
Pericolul s'apropie de noi,
Jidanii stau la masă cu desfrâul.
Sculați, Români, fiți gata de războiu!

Răsună aspru cântec de alarmă,
Am suferit și am răbdat destul.
De-acum vom pune mâinile pe armă!
Sculați, Români, la luptă, frați Români!

Marşul legionarilor din „Echipa Morţii“

de NIC. IANCU — Sibiu.

Suntem Echipa Morţii,
Din Moldova, azi venim,
Aruncat e zarul sorţii,
Ori învingem, ori murim. } bis.

Purtăm cu noi stindardul
Unei sfinte, noui credinţi;
Pe el este scris cu sânge
Fapte mari şi biruinţi.

E jale multă 'n ţară,
Căci străinul e stăpân.
Cerşetor la el, acasă,
A ajuns bietul Român.

De-aceea, azi, la luptă
Noi pornit-am, să scăpăm
Patria de toţi tâlharii;
Cinstea iar s'o întronăm.

În rând cu Căpitanul,
Bucuros ne vom jertfi,
Peste leşurile duşmane,
Ţară nouă vom clădi.

Cu zâmbetul pe buze,
Moartea 'n faţă o privim,
Căci suntem Echipa Morţii:
Ori învingem, ori murim.

Înainte!

de leg. VIORICA LĂZĂRESCU

E ziua deşteptării, înainte!
La luptă, Legiunea ne-a chemat,
Să apărăm cu piepturile noastre
Pământul, ce de mici ne-a legănat. } bis.

Dreptatea e cu noi; şi toţi străbunii
Se vor scula din ori şi ce ogor
Şi vor lupta din nou cu 'nverşunare
Pentru pământul strămoşesc al lor.

E ziua biruinţelor visate!
De veacuri, suferinţele s'au strâns!
Ne-am săturat de liftele păgâne,
Ne-am săturat de nedreptăţi şi plâns.

În noi se redeşteaptă toţi străbunii:
Legionari Romani, poporul Dac
Şi semizeii purtători de glorii
Pe cari i-a avut poporul Trac.

E ziua răzbunării şi-a dreptăţii!
De mii de ani morminte se deschid
Pentru străinii ce ne vor pământul,
Ca 'n vremea lui Corvin şi Baiazid.

E ziua când, din criptele uitate,
Mihai şi Ştefan iarăşi se trezesc!
Legionari, la luptă, dar, cu toţii,
Căci ne-a chemat pământul strămoşesc.

Vă cheamă Ţara,

de VIORICA LĂZĂRESCU

— Se cântă ca şi „ÎNAINTE“. —

Vă cheamă Ţara 'n clipa asta, mare,
Din zări şi sate şi întregul cer,
Din văgăuni de munţi şi până 'n [Mare,
Să faceţi zid cu „Garda cea de [Fier“. } bis.

Vă cheamă fraţii noştri, ce luptară
La Jiu, la Olt, Mărăşti şi la Muncel.
Din piepturile voastre să răsară
În jurul Ţării, ziduri de oţel.

Ne cheamă adevărul şi dreptatea,
Ogoarele ce râd şi 'ntregul cer.
Lăsaţi, deci, la o parte, laşitatea
Şi faceţi zid cu „Garda cea de Fier“.

Veniți cu noi...

de SIMION LEFTER

Se cântă ca și „Prigoana".

Sculați-vă din munți și văi,
Urmași ai sfinților eroi,
Căzuți prin gloanțe, ploi și vânt.
Se sbat strămoșii în mormânt,
Ne-așteaptă azi un nou pământ.
Veniți cu noi, veniți cu noi.

Ogorul ne e'nstrăinat,
Huliți, mereu, noi am răbdat,
Mălaiu în casă, azi, n'avem.
Flăcăii noștri 'n temniți gem,
La vatră-ne, străini suntem
Și e păcat, și e păcat.

Se pierd Românii în nevoi
Flămânzi pe străzi, și rupți, și goi...
Jidanii cari i-au trădat,
Azi râd că holda le-au furat.
Sub steagul ce l-am ridicat,
Veniți cu noi, veniți cu noi.

Sculați-vă din munți și văi,
Urmași ai sfinților eroi;
Cei alungați în ploi și ger,
V'așteaptă „Gărzile de Fier",
O țară nouă și-un nou cer.
Veniți cu noi, veniți cu noi.

Deşpteaptă-te, Române!

de CONST. SAVIN

Deşteaptă-te, Române-odată,
Şi nu mai fi nepăsător,
Că ţara ni-e îngenunchiată
De duşmanul cutropitor.

Refren (bis): Haideţi, Români, şi numai staţi,
Din greul somn vă deşteptaţi,
Haideţi cu toţii şi vă înarmaţi.

Politicianul şi Jidanul
Sunt ai poporului călăi,
Ne-au supt în deajuns ţăranul,
Ne-au închis falnicii flăcăi.

Dar ceasul ultim a sunat,
Românii toţi s'au deşteptat
Şi ţara 'ntreagă azi a reînviat.

Haideţi, Români, şi nu mai staţi,
Din greul somn vă deşteptaţi,
Haideţi cu toţii şi vă înarmaţi.

Peste întreaga Românie,
Un glas de tunet a sunat
Şi s'a pornit o vijelie.
Cu mic, cu mare s'a 'narmat.

Să lupte, ei cu toţii cer,
Până la ultimul de pier:
Tot înainte cu „Garda de Fier".

Noi, Căpitane, suntem gata
Şi 'n iad de-o fi să te urmăm.
Tu eşti nădejdea, tu eşti vieaţa,
Şi-un semn doar, noi mai aşteptăm.

Să lupte, ei cu toţii cer,
Până la ultimul de pier:
Tot înainte cu „Garda de Fier".

Noi suntem cei chemaţi...

de SIMION LEFTER

Noi suntem cei chemaţi să apărăm
Munţii noştri cei frumoşi, } bis.
Căci luptători de frunte suntem noi
Şi viţă de eroi = (eroi). } bis.

La Neamţ, la Tutova când am învins,
Luptă mare am încins,
Căci luptători de frunte suntem noi
Şi viţă de eroi.

Ducem la toţi Românii de sub cer
Crezul Gărzilor de Fier,
Căci luptători de frunte suntem noi
Şi viţă de eroi.

Purtând stindardul Gărzilor de Fier,
'N faţă-ne, duşmanii pier,
Căci luptători de frunte suntem noi
Şi viţă de eroi.

Hora legionarilor

de SIMION LEFTER

Se cântă pe melodia populară :
„Foaie verde, iarbă deasă".

Legionari, să 'ntindem hora,
Pe 'ntregul zăvoiu, } bis.

Că suntem la noi, acasă,
În ţară, la noi. } bis.

Vine timpul haiduciei,
Codrul să 'ndrăgim.
Numai codru-şi plânge frunza
Când noi suferim.

Să lăsăm pe brazdă plugul,
Coasa s'o lăsăm,
Calea codrului şi arma
S'o îmbrăţişăm.

Să ne urmăm Căpitanul
În bine şi 'n greu,
Cu el este biruinţa,
Cu el, Dumnezeu.

Să clădim o vieaţă nouă
Sub al Ţării cer.
Căpitanul să trăiască
Şi Garda de Fier.

O, Românie!

de NIC. SANDU.

O, Românie, Patria mea,
Prin câte lupte şi ce soartă grea
Tu ţi-ai croit un mare viitor
În ciuda oarbă a tuturor. } bis.

Menire 'naltă ai de 'mplinit,
Să aduci pacea în răsărit,
Să fii un soare strălucitor,
Să dai lumina ta, tuturor.

Din cer, PreaSfântul, cu mâna Sa,
Pe-al tău popor brav va proteja,
Făcându-l Rege peste pământ
Şi scut de pază tronului sfânt.

Iar de primejdii şi vecini răi
Te-or apăra legionarii tăi,
Se vor lupta ca Iancu şi Mihai,
Pân' te-or preface în dulce rai.

Marşul legionarilor din Storojineţ

de leg. HLUŞCU.

Pământul Ţării noastre geme!
Pământul care ne-a hrănit!
Pământul Ţării noastre strigă!
De jidovime-i cutropit!

Căci plaiurile mele, sfinte,
Căci codrii mei cei înverziţi,
Căci munţii mei bogaţi în aur,
De jidovime-s jefuiţi.

Priviţi cum ghiarele lui Iuda
Adânc se 'nfig în trupul meu.
Priviţi cum sângele meu curge,
Priviţi cum Jidovii mi-l beu!

Iar fiii tăi, murind de foame,
Ajuns-au slugă la Jidani;
Căci fraţi de-un sânge şi de-o mamă
Vândut-au neamul pentru bani.

În lături, Iudo, neam de şarpe!
În lături, jidoviţi păgâni!
În lături, şerpi, nu scoateţi capul,
Căci apucăm securea 'n mâini!

Destul ne-aţi supt în Ţara noastră!
Destul averea ne-aţi furat.

Destul ne-aţi sărăcit copiii!
Destul, dar încă n'aţi plecat?

De Turci, de Leşi, scăpat-am Ţara,
Tătari, Maghiari înverşunaţi;
Dar la Jidani de vom lăsa-o,
Ne-or blestema ai noştri fraţi.

Ca ieri, cu sânge cald plătit-am,
Scăpând de Ruşi acest pământ;
Dar la Jidani de-l vom lăsa,
Nu ne-or primi fraţii 'n mormânt.

Veniţi, creştini din toată Ţara!
Veniţi! Dreptatea e cu noi!
Veniţi, să apărăm pământul!
Veniţi, la crâncenul răsboiu!

Veniţi, creştini, cu mic, cu mare,
Veniţi, căci vremurile cer!
Veniţi! Vă cheamă Căpitanul!
Veniţi în Garda cea de Fier!

Visul unui legionar.

Mamă dragă, astă noapte
Am visat un vis frumos.
Se făcea că stam pe-o stâncă
Şi priveam spre ţară 'n jos. } bis.

Şi vedeam trecând pe vale
Trupe de legionari,
Toţi în verde, cu centură,
Ori bondiţă şi iţari.

Iar în frunte, sub drapel,
Pe-un cal sprinten, moldovan,
Pare că sbura ca gândul
Tinerelul Căpitan.

Ochii ageri, fruntea lată,
De statură cam înalt,
Într'un pumn ţinea dârlogii,
Buzduganu 'n celălalt.

Iar la brâu purta oţele
Şi la coapsă, spadă grea,
Peste umeri, durduliţă
Şi-un suman de miorea.

El, pe cap, purta căciulă
Brumărie, în doi peri.
Era, maică, Căpitanul
Din icoana cea de ieri.

Era el, legionarul,
Nădejde-acestui popor,
Era tânărul Codreanu,
Căpitanul tuturor.

Dela Nistru pân' la Tisa,
Dela Mare la Hotin,
Nu 'ncăpeau atâtea trupe
Şi păreau că tot mai vin.

Ei cântau un marş de luptă
Iară duşmanii fugeau
Inapoi, peste hotare
Şi pe-acolo se pierdeau.

Cei ce n'au respect de cruce
Şi vor ţara să ne-o ia
Şi ne storc fără de milă,
Tremură acum abia.

Ei ştiu bine ce-i aşteaptă
Şi de-aceea tac acum
Apoi, când răsună marşul,
Ei se pregătesc de drum.

*

Mamă dragă, visul nostru
Este visul ce-l trăim,
Ne vedem treziţi la viaţă,
Ca să nu mai suferim.

Mamă dragă, iartă-mi pasul,
Sunt şi eu legionar;

BIBLIOTECA *ACADEMIEI* ROMÂNE

Nu ți-am spus până acuma,
Să nu crezi că-ți fac amar.

Am întrat în rând cu alții,
Vreau să lupt și chiar să mor,
Dară vreau să fiți ferice
Tu, țara și-acest popor.

Simt și eu, ca și Codreanu,
Cum se sbate 'n piept, avan,
Inima 'nțepată iară
De dușmanul cel jidan.

Sunt și alte rele, multe,
Doamne, cum le suferim!
Dar când țara ni-i pe ducă,
Sus, Români, să ne trezim!...

Să trăiască Căpitanul
Și frații legionari,
Să trăiască cei ca dânșii
Și să piară cei tâlhari.

Să trăiască-al nostru rege
De acum și 'n viitor,
Și regina, ca o floare.
Legionari, pentru onor!

Pământul nostru,

de VIORICA LĂZĂRESCU.

Pământul nostru-i cel mai sfânt tezaur
Pe care din strămoşi l-am moştenit;
Din el se'nalţă holdele de aur
Şi stâncile bătrâne de granit. } bis.

Pământul nostru-i sfânta moştenire
Pe care străbunicii ne-au lăsat;
Ce 'n vremile de cruntă războire,
A fost numai cu sânge adăpat.

Pământul nostru-i scump, că 'n fiecare
Din brazdele întinsului ogor,
Din Tisa 'nsângerată, până 'n Mare,
Dorm înfrăţiţi, şi 'nvins, şi 'nvingător.

Pământul nostru-i leagănul izbânzii,
Încununat de glorie şi cânt;
Iar când au vrut ca să ni-l ia flămânzii,
La toţi le-a dăruit câte-un mormânt.

Pământul nostru-i înălbit de oase
Şi îngrăşat cu trupuri de eroi;
Iar brazdele-i, deapururia mănoase,
Ne scapă de amaruri şi nevoi.

Pământul nostru-i singura avere
Ce la urmaşii noştri o lăsăm;
Şi când străinii îndrăsnesc a-l cere,
Şi pentru-un pumn de ţărnă ne luptăm.

Scoală, scoală, Moldovene!

Scoală, scoală, Moldovene, destul ai [dormit, } bis.
Patru veacuri sunt decând duşmanii [te-au robit. } bis.

Şi-acum vrea să te 'nconjoare unul din mişei,
Să te-arunce în mormântul pregătit de ei.

Sus, la luptă, bravi eroi, viţă de Roman,
De-apăraţi Patria voastră, ţara lui Traian.

Vouă, fetele 'mpleti-vor coroane de flori,
Pe-ale voastre reci morminte, viteji luptători.

Mândra legionarului.

Noi suntem legionarii voinici,
Ce-am plecat de prin văi și colnici.

Am plecat ca să luptăm,
Țara să ne-o apărăm,
De Jidani s'o curățăm.
Arma 'n mână ni s'a dat
Și credință am jurat,
Țara să ne-o apărăm.

Când de-acas' am plecat, mândra mea
M'a rugat să gândesc și la ea.

Eu i-am zis, râzând din prag
Și i-am spus, șoptind cu drag:
„Fii pe pace, m'oiu gândi.
„Nu mai plânge, c'am să viu
„Cu flori multe la chipiu
„Și atunci ne vom iubi".

Când acas' am să viu, mândra mea,
Am să-ți spun ce sunt eu, draga mea.

Sunt ostaș de-al lui Mihai,
De dușmani grijă să n'ai,
Căci trăim de-acum ca'n raiu.
Legiunea s'a mărit,
Mușchetarii s'au călit
Sub Codreanu mult iubit.

Marşul legionarilor tutoveni

Se cântă pe melodia „10 Mai“.

Tineri şi voinici suntem
Şi 'n cer credinţă-avem.
Ţara 'n veci s'o apărăm,
De duşmani s'o curăţăm. } bis.

Din Suceava la Focşani,
Ţara-i plină de jidani,
Iar al nostru moldovan
A rămas într'un suman.

Căci duşmanii-i-au supt vigoarea,
Întocmai ca lipitoarea
Şi l-au adus la aman.
Vai de bietul moldovan.

Dar acum, sunat-a ora.
Hai, Români, să 'ntindem hora,
Hora cea de libertate,
Ca la şaptezeci şi şapte.

Sub drapelul Legiunii,
Fraţi români, noi să jurăm :
Din câmpia României
Pe jidani să-i alungăm.

Şi acum, cu toţi la luptă,
Să salvăm al nostru neam.
Să trăiască Legiunea
Şi al nostru Căpitan.

Peste mormântul tău sfânt,

de SIMION LEFTER.
Galaţi — 1932.

Peste mormântul tău sfânt dela Putna
Lacrimi vărsat-am şivoi,
Că ţara 'ntreagă se sbate în lanţuri. | bis.
Ştefane, vino la noi !

Adu-ţi pandurii, adună-ţi vultanii,
Adu-i, că noi vrem războiu,
De-atâta jale şi de durere;
Tudore, vino la noi !

Dreptatea noastră se sbate în temniţi,
Românul piere 'n nevoi.
Cu ţeapa, astăzi, te cheamă Ţara;
Tu, Ţepeş, vino la noi !

Te vrea Moldova, te cere Ardealul
Şi Jiul, leagăn de eroi.
Din Nistru, Tisa, te cheamă Ţara;
Mihai, tu, vino la noi !

Mihai, Ţepeş, Tudor şi Ştefan,
Veniţi din vremuri la noi.
Vă cere neamul o nouă jertfă;
Veniţi, că noi vrem războiu!

Marşul legionarilor tecuceni.

de ANDREI POMPILIU

24 Iunie, 1933.

De prin satele răzleţe,
Dintr'al Tecuciului plaiu,
Am pornit cete măreţe
La al buciumului graiu.

Părăsitu-ne-am ogorul,
Alergând toţi sub drapel,
Ca să ne salvăm poporul,
Sugrumat de-un neam mişel.

Credinţă am jurat!
Pe viaţă ne-am legat,
Ca să luptăm tineri, bătrâni,
La noi să fim stăpâni. } bis.

Hămesit, poporul zace
Sub călcâiul jidovesc.
Vrem dreptate, pâine, pace,
Pentru Neamul românesc.

Legiunea-acum ne cheamă,
Ţara să ne-o apărăm.
Legionari fără de teamă,
Căpitanul să-l urmăm!

Credinţă am jurat!
Pe viaţă ne-am legat,
Ca noi, cu toţii, să-l urmăm,
Pe duşmani s'alungăm.

Toţi flăcăii se 'narmează
C'-un elan nebiruit.
Hotărîţi înaintează
Spre duşmanul învrăjbit.

De prin munţi, dealuri, câmpie,
Se înalţă pân'la cer,
Cântece de vitejie
Ale Gărzilor de Fier!

Credinţă am jurat!
Pe viaţă ne-am legat,
Cu drag, viaţa noi ne-o dăm,
Glia s'apărăm.

*

De prin munţi, dealuri, câmpie,
Se înalţă pân'la cer,
Cântece de vitejie
Ale Gărzilor de Fier.

Marşul legionarilor vrânceni

de ALEX. I. POPESCU
stud. din Vrancea.

Ştefan Vodă al Moldovei
Fost-a pe la noi, prin munţi
Şi-a găsit în codrii noştri
Şoimi viteji, războinici mulţi.

Tot aşa, tu, Căpitane,
Urcă pe-ale Putnei văi
Şi-ţi vom da batalioane
De legionari flăcăi. } bis.

Ştim că tu, de multă vreme
Aprig lupţi, ca un erou,
Să scapi ţara, care geme,
Şi să-i dai un suflet nou.

Să ne scapi pe noi, ţăranii,
Care suferim din greu,
Căci tălharii şi Jidanii
Ne tot sug mereu, mereu.

Tudora Vrâncioaia este
Numele ce-l purtăm noi ;
Căci străbuna din poveste
Ne-a dat sânge de eroi.

Acest sânge, pentru tine,
Gata suntem să-l vărsăm;
Căci măreaţa clipă vine
Ţara să ne-o apărăm.

Tu, Codrene, eşti nădejdea
Ce ne-a dat-o Cel din cer,
Tu ne spulberi desnădejdea,
Tu şi Garda ta de Fier.

Ia, cum ştii, în mână, cnutul
Şi Românii nu mai pier;
Căci vor sta mereu sub scutul
Mândrei noastre Gărzi de Fier.

BIBLIOTECA
ACADEMIEI
ROMÂNE

Cântecul legionarilor căzuți.

de SIMION LEFTER.

Plânge printre ramuri luna,
Nopțile-s pustii, } bis.
Căci te-ai dus pe totdeauna
Și n'ai să mai vii. } bis.

Pe cărările umblate
De noi, te-am căutat.
Te-au uitat pân' astăzi, toate,
Și-ai tăi te-au uitat.

Numai vântul mai suspină
Dulcele tău cânt
Peste florile ce-alină
Tristul tău mormânt.

Ca o lacrimă de sânge
A căzut o stea,
Drum de foc și biruință
Pentru Garda ta.

Bate vântul peste ape,
Trece timpul greu...
Noi mereu te plângem, frate,
Iar tu dormi mereu...

Cântecul Nicadorilor,

de NICADORI.

O ceată de ciocoi străini,
Haini la suflet şi păgâni,
Stăpâni la noi ei au ajuns. } bis.
În ţară-i jale, plâns.

Copiii noştri, cei mai buni,
Au fost ucişi ca nişte câini;
Cu miile zac în închisori
Vitejii luptători.

Atâţia morţi nevinovaţi
Cereau să fie răsbunaţi;
Un neam întreg însângera.
N'am mai putut răbda.

Toţi trei pornit-am într'un gând
Şi ne-am legat prin jurământ,
Pe camarazi să-i răzbunăm
Şi ţara s'o salvăm.

Arhanghelul ne-a ajutat
Să pedepsim pe vinovat.
Nu ne 'nspăimântă niciun chin,
Putem să şi murim.

Cu fruntea sus.

de VIRGIL RĂDULESCU

Cu fruntea sus, păşi-vor înainte,
În jurul steagului fâlfâitor,
Legionarii sacrificiilor sfinte,
Ducând şi mai departe crezul lor. } bis.

Nici ziduri reci, nici temniţă, nici sânge
Nu-i vor putea opri din calea lor;
Căci noua vieaţă nimeni nu o poate
['nfrânge
În falnicul ei marş biruitor.

Să strângă frontu-acei ce vor să moară
Pentru salvarea 'ntregului popor.
Veniţi, o Românie nouă să răsară
Din jertfele de sânge-a tuturor.

Drapelul sus şi rândurile strânse,
Legiunea trece 'n viu şi aspru pas.
Cei ce-au căzut ucişi de gloanţele
[duşmane,
Păşesc în rând cu cei ce au rămas.

Din calea legionarilor, în lături,
Loc faceţi la ai noştri luptători.

Spre Gardă se îndreaptă zeci de mii [de glasuri,
Cu dor de altă vieaţă 'n viitor.

S'a dat acum semnalul cel din urmă
De luptă. Sufletul ni-e pregătit;
Curând vor fâlfăi a' noastre mândre [flamuri,
Robia noastră va avea sfârşit.

Dealul Negru,

Marşul taberelor de muncă.

de GAFTOIU.

melodia de I. Zeana.

Noi, legionarii lui Codreanu,
Din muncă ne-am făcut un crez
Şi 'n toate părţile pornit-au
Echipele de cămăşi verzi.

Din Cluj, în zi de sărbătoare,
La Dealul Negru am pornit,
Să ajutăm pe Moţii, care
Atât amar au suferit. } bis.

Din zori şi până înserează,
Cu toţii, noi, cu drag muncim,
Sub cerul ce ne priveghează,
O şcoală mândră să clădim.

Se stinge var, se scoate piatră
Şi din păduri se taie brazi
Şi 'n cântece legionare
Lucrează dragii camarazi.

Căruţele aduc nisipul,
Din Turda ne-a sosit ciment
Şi 'n grabă mare, noi turnat-am
Pentru vecie fundament.

Iar seara 'n jur, pe lângă focuri,
Ca'n vremurile strămoşeşti,
Tot despre Căpitan şi Gardă
Ne spune Banea la poveşti.

În timpul nopţii, în colibă,
Dormim cu Căpitanu 'n gând
Şi toţi visăm o ţară nouă,
De măreţie strălucind.

Din munca noastră se ridică
Măreţ locaş în sus, spre cer,
Spre fericirea Ţării noastre
Şi'n cinstea Gărzilor de Fier.

Părintească dimândare.

de *C. BELIMACE*
Poetul național al Armânilor.

Părintească dimândare
Nă sprigiură cu foc mare
Fraţi di mumă şi di tată,
Noi Armân 'i di eta toată } bis.

Di sum plocile di murminţi
Strig' a noştri bun'i părinţi :
„Blăstem mare s'aibă 'n casă
„Cari di limba lui ş'alasă.

„Cari ş'alasă limba lui
„S'lu-ardă pira focului
„Şi-s dirimă v'iu pri loc
„Şi-l'i şi frigă limba 'n foc.

„El, în vatra-l'i părintească
„Fumel'ea s'nu-şi harisească
„Di fumel'i curm'l s'nu başă,
„Natu'n leagăn să nu'n faşă.

„Care fudze di-a lui mumă
„Şi di părintească-l'i numă,
„Fugă-l'i doara Domnului
„Şi dulceamea somnului".

Cântecul dela Rarău.

de Păr. CUCUIATU.

Urlă dușmanii 'n cărare
Și-și arată 'n rânjet colții
Noi pășim, pășim cu nepăsare
Și voioși în fața morții. } bis.

Las' să urle, las' să geamă
Și să drapene cu ghiara,
Nouă nu ne este teamă
Atunci când ne cheamă țara. } bis.

În noi, frica morții tace,
Căci născuți suntem din fulger,
Din strămoși, strămoși ce la lupoaice
Au supt laptele din uger.

Un gând sfânt pe noi ne strânge
În a jertfelor echipă.
Pentru-acel flămând ce plânge
Ne jertfim în orice clipă.

Pentru gloria legionară
Înfruntăm mereu dușmanul,
Jertfim totul, totul pentru țară,
Când ordonă Căpitanul.

Tinde spada, Căpitane,
Inimi de viteji așteaptă
Să pornească 'n milioane
Pentru lupta ta cea dreaptă.

BIBLIOTECA *ACADEMIEI*

De prin străinele meleaguri.

De prin străinele meleaguri,
Azi, când păşim al ţării prag,
Voi, ce-aţi luptat sub alte steaguri, } bis.
De-acum aveţi şi voi un steag.

Când îl privim cu 'nfiorare,
El nu e 'nşelător miraj,
E steagul nostru, steagul care
A fluturat în vânt la Blaj.

Cu Dumnezeu de-acum 'nainte,
Munteni şi Moldoveni şi Moţi!
Un drum avem peste morminte,
Un steag ne-acoperă pe toţi.

Marşul legionarilor din Cahul

de EMIL CONSTANTINESCU.

Se cântă pe melodia „Giovinezza")*
— Imnul fascist italian —

Când veni-va Căpitanul
Şi striga-va către noi,
Alerga-vor legionarii
Din Cahul, pentru războiu.

Noi suntem urmaşii vrednici
Ai lui Vodă cel Cumplit
Şi când ţara ne va cere,
Vom fi gata de jertfit.

Căpitanul, să trăiască,
Să ne ducă 'n lupte mari,
Să scăpăm ţara iubită,
De Jidani şi de tâlhari. } bis.

Şi de vom muri în luptă
E tot una pentru noi.
Alţii ne vor lua locul,
Vrednici urmaşi de eroi.

*) Muzica de *Giuseppe Blanc*, mort pe frontul italian, în războiu.

Fii dar, gata, legionare,
Când gornistul va să sune,
S'alungăm păgâne lifte
De pe holdele străbune.

„Vitejie şi credinţă“
E stindardul nostru sfânt,
Purtător de biruinţă
Pe al Ţării scump pământ. } bis.

Marşul Oltenilor.

de OCTAV LIVEZEANU

La Jiu, la Olt, sunat-a goarna
Panduri, Olteni, veniţi cu drag.
La luptă, azi, ne cheamă Garda,
Jurând credinţă pe-al ei steag.

E steagul cel de biruinţă
Al tinerei armate verzi
El este 'ntr'a noastre fiinţe
Şi fiinţa noastră 'n el o vezi. } bis.

Nu ne 'nspăimântă închisoarea
Cu ziduri reci, mucegăite,
Căci de lumină-i plină zarea
Şi piepturile-s oţelite.

Nici legi, nici arme, nici teroare
Al nostru crez nu vor schimba,
Că 'n România viitoare,
Dreptatea, noi vom întrona.

Oltenii, ţie, Căpitane,
Credinţă 'n luptă azi îţi jură,
Sub spada ta de fier, vultane,
Să nimicim pe-acei ce fură.

Veni-va ziua răzbunării
A mândrului neam românesc,
Veni-vor clipele pierzării
Asupra celor ce-azi lovesc.

Cu drag vărsăm al nostru sânge,
Căci vremurile-acum îl cer.
A noastre rânduri se vor strânge
Sub steagul Gărzilor de Fier.

Cu drag vărsăm al nostru sânge,
Căci vremurile-acum îl cer.
A noastre rânduri se vor strânge
Sub steagul Gărzilor de Fier.

La atac!

de CONST. SAVIN

Să sune, să sune gornistul,
Să sună atacul mereu,
Din Tisa, la Mare și Nistru
Să vină tot ce e erou. | bis.

Refren: La atac, năvăliți; la atac năvăliți
Bravi eroi legionari.
La atac năvăliți, la atac năvăliți,
Bravi eroi legionari.

Luați-vă armele 'n grabă
Și 'n lupta cea cruntă porniți,
Lăsați lașitatea cea oarbă
Și 'n dușmanii țării loviți.

'Nainte, mereu înainte,
Să răzbunăm pe cei morți
Tot ce-i Român azi să lupte
Să scăpăm țara de hoți.

Un neam, o credință și-o țară,
Și-un Căpitan ce-l iubim
Este a noastră comoară
Pentru el vrem să murim.

Să sune, să sune gornistul,
Să sune atacul mereu,
Din Tisa, la Mare și Nistru
Să vină tot ce e erou.

Marşul legionarilor din Romanaţi.

Muzică şi versuri
de Pr. ŞT. SMĂRĂNDESCU

Sorţii iarăşi au căzut,
Duşmanii au început
Garda de Fier s'o distrugă,
Ţinta lor să şi-o ajungă.

Căpitanul să trăiască,
Refren: Legiunea să 'nflorească
Legionari, luptaţi cu toţi
Să scăpăm ţara de hoţi.

Tineri, vârstnici, dar Români,
Preoţi vrednici şi bătrâni
Sunt purtaţi prin închisori
Şi huliţi de mii de ori.

Vina lor de-i arestează,
Este că toţi protestează,
Cerând moartea pentru toţi
Ce s'or dovedi că-s hoţi.

Asta, lor, nu le convine,
Cu toate c'aşa e bine.

Aicătuit în timpul arestărilor, în iarna 1933-34, mpreună cu camarazii de închisoare.

Le e frică, vai de ei,
Să nu moară. Ce mişei!

Dar vom plăti tuturor,
Cum e soarta hoţilor;
La gât, ştreangul le vom pune,
Arătând c'aşa e bine.

Legionari, deci, nu 'ncetaţi,
Lupta, voi continuaţi,
Şi prin sânge, foc şi pară,
Să 'nviem a doua oară.

Şi atunci, vai de-aceia care
Au voit să ne omoare,
Loc de fugă nu va fi,
Pe loc îi vom pedepsi.

Cântec de luptă,

de CONST. SAVIN.

Melodia: „Treceţi batalioane române Carpaţii".

Un cântec de jale, un cânt de durere,
Răsună prin munţi şi câmpii.
E marşul de luptă, de reînviere,
Ce-l cântă ai ţării copii. } bis.

Române, deci vino azi, vino la luptă
Şi nu da un pas înapoi,
Ruină ţi-i casa, furat ţi-i pământul
Copiii flămânzi îţi sunt goi.

Şi vin muncitorii şi vin toţi plugarii
S'adună vitejii Români.
Vrem moarte cu toţii în luptă viteză
Decât să fim slugi la străini.

Încinge deci, spada cea grea, legionare,
Loveşte mârşavul duşman!
'Nainte cu Garda de Fier, înainte,
Trăiască al nost' Căpitan!

Marşul Şoimilor,

de SANDU VALERIU.

E marşul şoimilor ce sboară,
Ş'al vitejilor ce mor,
E marş din oastea legionară,
Fala 'ntregului popor.

Veniţi din munţi şi văi,
Veniţi, bravi legionari,
Cântaţi, cântaţi, flăcăi,
Ca vitejii legendari.

Să 'nfrăţim plugul de carte;
Crucea sfântă să 'nălţăm;
Ţeapa, semnul de dreptate;
Arma 'n mână s'o luăm.

Veniţi din munţi şi văi,
Veniţi, bravi legionari,
Cântaţi, cântaţi, flăcăi,
Ca vitejii legendari.

Marşul oltenesc

de RADU GYR.

De sus, de pe Olt, din poene,
Din vârfuri de munţi cozieni,
Sub verzile ceruri vâlcene
Se strâng legionarii olteni.

De sus, de pe Lotru, coboară,
Din Bistriţa, Râmnic, Horez,
Şi'n tînăra lor primăvară
Ard stelele-aceluiaşi crez.

Refren: Se strâng legionari olteni şi cîntă,
Cântecul verde suie către cer;
Cu pieptul ei drum deschid în stâncă,
În imnul lor de foc şi fier.

Obrazul li-e supt de prigoană
Că'n temniţe grele-au zăcut,
Dar fulgeră'n piept de aramă
Un clopot de-azur nevăzut.

Cu frunţile-aprinse de-o rază
Se strîng cărturari şi ţărani
Şi tabere sfinte aşează
La Arnota şi Drăgăşani.

Refrenul.

Desculţi şi cu pieptu'n arşiţă,
Durează-un drum peste ani

Şi munca li-i sfântă troiţă
Din Arnota la Drăgăşani.

Ei totul jertfesc pentru Ţară
S'o crească din vise fierbinţi
Şi-un verde luceafăr de pară
Îi duce spre mari biruinţi.

Refrenul.

Ei vin de pe Jiu şi din Vidra
Să scape Românul din jug
Şi calcă năpârca şi hidra
Ce sîngele Ţării îl sug.

Ci vin şi la noi, Căpitane,
Flăcăii ţi-s codrii de brazi,
Şi-s gata să'nfrunte prigoane
Şi drag li-i mormântul viteaz.

Refrenul.

Cântecul Arnotei,

de RADU GYR.

La Arnota, unde Matei Basarab
Veghiat e de zodii şi lună,
Arhanghelii verzi printre zale de brad
Pe lespedea lui se adună.

Mari fulgere verzi se aprind peste veac
Şi ard peste cripta vitează,
Şi munţi'ngenunche şi apele tac
Căci vin legionarii de pază.

Flăcăii, sub cerul de aur suav
Stau strajă pe-a muntelui creastă,
Ieşenii în inimi cu zimbrul moldav
Şi-Oltenii cu vulturii sub coastă.

Din cripta lui sfîntă Voevodul Matei
Ii vede'n cabane pe munte,
Şi duhu-i domnesc fâlfâind peste ei,
Inalt, îi sărută pe frunte.

La Arnota suie viteji legionari,
Fac drumuri spre sfinte ruine,
Să lege trecutul cu şoimii lui mari
De sîngele ţării creştine!

Cad fagii sub fierul toporului greu
Şi'n stîncă isbesc tîrnăcoape
Şi-un cîntec se'nalţă: aprins curcubeu
Arzând peste culmi, peste ape.

Cu urlet se crapă şi fulgeră stânci,
Când prind din munte să tune
Se trag la o parte pădurile-adânci
Şi muntele învins se supune.

Prelung târnăcoape şi sape lovesc,
Din cremeni şi blocuri răsare
Un drum ca'n poveste, şi creşte smeesc
Sub braţe de fier, legionare.

La Arnota doarme Matei Basarab,
Drum nou spre mormântu-i durează
Flăcăii ce sapă sub cetini de brad
Şi-Arhanghelii verzi stau de pază.

Din jertfă şi cântec, din trudă şi munci,
Ei ferecă-o Patrie sfântă,
Trăsnesc dinamite şi aue stânci,
Muncesc legionarii şi cântă.

Sub flamura verde
E-o trudă de mâini şi ciocane
Şi tot legionarul în visu-i de cer
Te poartă'ncrustat, Căpitane.

Şi toţi, Moldoveni şi Olteni, într'un
[gând,
Se jură ca'n vremi de urgie
Să moară pe cripta Voevodului sfânt,
Decât să rămână'n robie!

Ardealul tânăr legionar

Imnul taberii Cluj — de leg. ŞT. CURCĂ.

Se cântă pe melodia:
„De prin streinele meleaguri“

Prin braţe aprige de muncă
Se'nalţă drept şi sfânt altar.
Se'nalţă din frânturi de stâncă
Ardealul tânăr legionar.

Clădim din zori şi până'n seară
Clădim ca'n timpuri strămoşeşti.
Clădim pe piatra unghiulară
Altarul vrerii româneşti.

Din inimă legionară
Ţâşneşte strigăt haiducesc.
Care 'străbate întreaga ţară
Întreg poporul românesc.

Peste trădările din ţară
Vrem uragan răzbunător
Vrem Românie legionară
Vrem Căpitan conducător.

Mihai, Arhanghelul Dreptăţii
Ne ocroteşte sus în cer.
Trăiască Căpitanul nostru.
Trăiască Gărzile de Fier!

Înainte!

Legionari înaintând
La min' luaţi aminte
Şi-atâta doar s'aveţi în gând:
'Nainte, tot înainte.

Înainte!
Mişel niciunul nu-i din voi,
Căci ochiul meu nu minte.
Copii, ruşinea e 'napoi, 'napoi, } bis.
Victoria e 'nainte!

Cu arma 'n mână ne-am legat
Sub steag prin jurăminte.
Cât vieaţa 'n piept nu v'a 'ncetat } bis.
Să strigăm, tot înainte!

Căci pentru brazda de pământ,
Părinţi şi oseminte;
Şi dincolo chiar de mormânt
Vom merge tot 'nante.

Înainte!
Mişel niciunul nu-i din voi,
Căci ochiul meu nu minte.
Copii, ruşinea e 'napoi, 'napoi, } bis.
Victoria e 'nainte!

Frunză verde, ca pelinul,

— Cântec oltenesc —

de RADU GYR.

Se cântă pe melodia „Frunză verde ca lipanul".

Frunză verde, ca pelinul,
Grea e jalea, greu e chinul,
Că ne-a podidit străinul,
Măi, flăcăi! } bis.

Că străinul, cum îi spinul,
Ca ciulinul şi veninul,
Şi ne lasă cu suspinul,
Jale, măi!

Frunză verde, măi, stejare,
Am o ţară ca un soare,
Numai rouă, numai floare
Şi văpăi.

Ţară mândră, numai roadă,
Ca o tânără podoabă,
Dar mişeii-o vând şi-o pradă,
Jale, măi!

Iar tâlhari şi pierde-vară
Ne fac ţara de ocară.
Jaf şi lacrimi sunt în ţară,
Jale, măi!

Frunză verde ca lipanul,
Doar Codreanul-Căpitanul

Poate să mai scape neamul
De nevoi!

Căpitanul să răsară
Cu ochi verzi de primăvară,
Ca luceafărul de pară,
Şoim de foc!

Căpitane, măi Codrene,
Ia te uită printre gene
Peste satele oltene
De flăcăi.

Fă un semn cu steagu 'n zare
Şi vin trupe legionare,
Să stea straje la hotare
Legionarii

Şi-or să vină legionari
Asvârlind peste fruntarii
Veneticii şi tâlharii,
Şerpii, măi!

Legionarii ştiu să moară
Pentru Cruce, pentru Ţară,
Pentru Ţara-legionară
De Rumâni!

Legi legionare.

1. **Legea disciplinei.** Fii disciplinat, legionar, căci numai aşa vei învinge. Urmează-ţi şeful şi la bine şi la greu.

2. **Legea muncii.** Munceşte. Munceşte în fiecare zi. Munceşte cu drag. Răsplata muncii să-ţi fie nu câştigul, ci mulţumirea că ai pus o cărămidă la înălţarea Legiunii şi la înflorirea României.

3. **Legea tăcerii.** Vorbeşte puţin. Vorbeşte ce trebue. Vorbeşte când trebuie. Oratoria ta este oratoria faptei. Tu făptueşte, lasă-i pe alţii să vorbească.

4. **Legea educaţiei.** Trebue să devii *altul*, un erou. În cuib fă-ţi toată şcoala. Cunoaşte bine Legiunea.

5. **Legea ajutorului reciproc.** Ajută-ţi fratele căzut în nenorocire. Nu-l lăsa.

6. **Legea onoarei.** Mergi numai pe căile indicate de onoare. Luptă şi nu fii niciodată mişel. Lasă pentru alţii căile infamiei. Decât să învingi printr'o înfamie, mai bine să cazi, luptând pe drumul onoarei.

Cele 10 porunci legionare.

1. Nu crede în niciun fel de informaţii, de veşti, de păreri **despre mişcarea legionară**, citite din **orice foaie** ar fi, chiar dacă pare a fi **naţionalistă**, sau şoptite la ureche de agenţi, sau **chiar de oameni de trabă.**

Legionarul **nu crede** decât în ordinul şi cuvântul **şefului său.**

Dacă acest cuvânt nu vine, **înseamnă** că nimic nu este schimbat şi că legionarul îşi merge în linişte **drumul său înainte.**

2. **Dă-ţi seama bine** pe cine ai în faţă. Şi cântăreşte-l cum trebue şi când este un inamic, care vrea să te înşele şi când este un prieten prost, pe care l-a înşelat mai înainte un inamic.

3. **Păzeşte-te** ca de o mare nenorocire de omul străin, care te îndeamnă să faci ceva. El are un **interes** şi voieşte sau să-şi facă interesul prin tine, sau **să te compromită** în faţa celorlalţi legionari.

Legionarul acţionează **numai** din **ordin**, sau din **iniţiativa sa proprie.**

4. **Dacă** vrea cineva să te ademenească sau să te cumpere: scuipă-l în ochi. Legionarii nu sunt nici **proşti**, nici de **vânzare.**

BIBLIOTECA *ACADEMIEI* ROMÂNE

CUPRINSUL:

	Pag.
Cântecul legionar	5
Imnul Legiunii „Arhanghelul Mihail"	7
Marşul legionarilor din Echipa Morţii	9
Înainte, de V. Lăzărescu	10
Vă cheamă Ţara	11
Veniţi cu noi	12
Deşteaptă-te, Române!	13
Noi suntem cei chemaţi	15
Hora legionarilor	16
O, Românie!	17
Marşul legionarilor din Storojineţ	18
Visul unui legionar	20
Pământul nostru	23
Scoală, scoală, Moldovene!	24
Mândra legionarului	25
Marşul legionarilor tutoveni	26
Peste mormântul tău sfânt	27
Marşul legionarilor tecuceni	28
Marşul legionarilor vrânceni	30
Prigoana	32
Cântecul legionarilor căzuţi	34
Cântecul Nicadorilor	35
Cu fruntea sus	36
Dealul Negru (Marşul taberelor de muncă)	38
Părintească dimândare	40
Cântecul de la Rarău	41
De prin streinele meleaguri	42
Marşul legionarilor din Cahul	43
Marşul Olteniilor	45
La atac	47
Marşul legionarilor din Romanaţi	48
Cântec de luptă	50
Marşul Şoimilor	51
Marşul Oltenesc	52
Cântecul Arnotei	54
Ardealul tânăr legionar	56
Înainte!	57
Frunză verde ca pelinul	58
Legi legionare	60
Poruncile legionare	61
Legionari morţi în timpul prigoanei din iarna 1933—1934.	63

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

PREȚUL 12 LEI